Αυτόλογη μεταμόσχευση αρχέγονων αιμοποιητικών κυττάρων (ΜΑΑΚ) σε παιδιατρικούς ασθενείς με Σάρκωμα Ewing– Εμπειρία 29 ετών μιας Μονάδας

[1]Ά.Παϊσίου, [5]Ν.Κατζηλάκης, [1] Ε.-Δ.Ιωαννίδου, [1]Α.Κομιτοπούλου, [1]Κ.Καίσαρη, [1]Γ.Σταυρουλάκη, [1]Μ.Κασταμούλας, [1]Χ.Οικονομοπούλου, [1]Μ.Λέτσιου, [1]Σ.Χάντε, [3]Ε.Μάγκου,[2]Ε.Ρηγάτου, [4]Β.Τζότζολα, [7]Ε.Χατζηπαντελής, [6]Ε.Δανά, [1] Β.Κίτρα, [1]Γ Βεσσαλάς, [1]Ι.Περιστέρη, [7]Α.Τραϊανίδης, [8]Ε.Παπακωνσταντίνου,[6]Ε.Κοσμίδη, [4]Β.Παπαδάκης, [2]Α.Καττάμης, [3]Δ.Δογάνης, [5] Ε.Μανταδάκης, [1]Ε.Γουσέτης,

[1]Μονάδα Μεταμόσχευσης Μυελού των Οστών, Ογκολογική Μονάδα Παίδων «Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη - Ελπίδα», Γ.Ν. Παίδων «Η Αγία Σοφία», [2]Παιδιατρική Ογκολογική-Αιματολογική, Ογκολογική Μονάδα Παίδων «Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη - Ελπίδα», Γ.Ν. Παίδων «Η Αγία Σοφία», [3]Ογκολογικό Τμήμα Νοσοκομείο «Αγλαΐα και Παναγιώτη Κυριακού», [4]Τμήμα Παιδιατρικής Αιματολογίας – Ογκολογίας, Ογκολογική Μονάδα Παίδων «Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη - Ελπίδα», Γ.Ν. Παίδων «Η Αγία Σοφία», [5]Παιδοαιματολογική κλινική ΠΑΓΝΗ, [6]Ογκολογική Κλινική Παίδων &Εφήβων Νοσοκομείο «Μητέρα», [7]Παιδοαιματολογικό – Παιδοογκολογικό Τμήμα Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, [8]Παιδοογκολογικό Τμήμα Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης

Εισαγωγή: Το Σάρκωμα Ewing ανήκει σε μία ομάδα όγκων γνωστών ως όγκοι από μικρά στρογγυλά μπλε κύτταρα με βάση τα μικροσκοπικά τους χαρακτηριστικά. Είναι συχνότερο στα αγόρια. Εντοπίζεται συχνότερα στη λεκάνη, τη διάφυση των μακρών οστών. Συχνότερες μεταστατικές εστίες στον πνεύμονα και τα οστά.

Ασθενείς: Αναδρομικά : 28 ασθενείς (13 κορίτσια) με Ewing, διάμεσης ηλικίας 13,8 έτη (εύρος 2,1 – 19,1) που είχαν υποβληθεί σε αυτόλογη ΜΑΑΚ κατά την περίοδο 5ος/1993-9ος/2026 . Οι 20 είχαν μεταστατική νόσο. Το σχήμα προετοιμασίας περιλάμβανε busulfan,melphalan σε 15/28.

Αποτελέσματα: Πηγή μοσχεύματος ήταν μυελός σε 4 και περιφερικά κύτταρα σε 24 ασθενείς. Εγκατάσταση επετεύχθη σε όλους τους ασθενείς, με διάμεσο χρόνο για : ουδετεροφίλα (>500/μL) και αιμοπετάλια (> 20000/μL) ήταν η 12η και η 35η ημέρα, αντίστοιχα. Δύο (2) ασθενείς παρουσίασαν δευτεροπαθές ΜΔΣ. Υποτροπίασαν 19/28 ασθενείς με διάμεσο χρόνο 14,4 μήνες. Εν ζωή 10 ασθενείς με διάμεσο χρόνο παρακολούθησης 51,9 μήνες (εύρος:3 – 326,53) και κατέληξαν 18 όλοι μετά από υποτροπή της νόσου. Συνολική επιβίωση(OS) και επιβίωση ελεύθερης νόσου(EFS) ήταν 33% και 31%, αντίστοιχα.

Συμπέρασμα: Η μεγαθεραπεία για ασθενείς με πτωχή ιστολογική ανταπόκριση μετά την έφοδο και σε CR1 φαίνεται να αποτελεί ένδειξη, που προβλέπεται και στο πρωτόκολλο Euro – Ewing, στις υπόλοιπες περιπτώσεις τα αποτελέσματα είναι πτωχά. Η υποτροπή της νόσου παραμένει η βασική αιτία αποτυχίας. Υιοθετούμενη ανοσοθεραπεία είναι ένα εξελισσόμενο πεδίο και δοκιμάζεται σε πρώιμες μελέτες